

[Krag.]

gaa ud fra, at den Presse, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, er vel underrettet, og er den det, saa er det aabenbart den sidste Gang, vi kommer til at beskæftige os med den højtærede Finansminister her i Tinget. Og skulde jeg nu — forudsat at den nye store Opgave i den nærmest kommende Tid bliver lagt paa den højtærede Finansministers Skuldre, saaledes som det er proklameret i Regeringspressen —, skulde jeg nu ledsage den højtærede Finansministers Overtagelse af denne Byrde med et godt Ønske for ham, saa skulde det være dette, at han i denne sin eventuelle nye Stilling i mindre Grad, end Tilfældet har været som Finansminister, bliver de smaa Tings Mand.

Thi det ved vi alle sammen her paa Rigsdagen, at den højtærede Finansminister har haft og har en sjælden Evne til med vaagent Øje at varetage den lille Finanspolitik, at beskæftige sig med de smaa Poster og med de i Almindelighed dog beskedne Krav, som fra forskellige Sider her paa Rigsdagen kommer til Finansministeren. Her har den højtærede Finansminister, synes jeg, ved de allerfleste Lejligheder vist en, kan jeg sige, gennemført økonomisk Sans, som har fundet Udtryk i en Afstandtagen fra Opfyldelsen af saadanne Krav, som drejer sig om Bevillinger, der kan skrives med Cifre fra 2 til —6, men saa saare vi kommer over de 6-cifrede Tal, forekommer det mig, at saa har det svimlet for ham, saa er han blevet usikker, saa er de Lyn, hvormed den højtærede Finansminister overfor de mindre Ønsker har forstaaet at slaa ned, at forkulle, forvandlet til en fjern Torden, som vi somme Tider hører om, at den højtærede Finansminister har udviklet overfor sine Kolleger, men som meget sjældent, om i det hele taget nogen Sinde, har givet Genlyd her i dette Hus. Hvis dette ikke havde været Tilfældet, hvis den højtærede Finansminister ikke havde let ved at akkviescere ved Millionkravene, ja, saa tror jeg, at den Understøttelsespolitik, som i stigende Grad paa mange forskellige Omraader, hvor man har skønnet, at der var Trang dertil, har udviklet sig gennem disse sidste Aar, ikke havde naaet de Dimensioner, som Tilfældet er blevet.

Det er, ligesom den højtærede Finansministers Blik var sløret, naar der fra visse Sider stilledes Krav om, at Millionerne skulde rulle, og saaledes er det da gaaet til, at den højtærede Finansminister er blevet den store Troldmand i det smaa, men den let bevægelige, hvor det drejer sig om det store.

Sparsommelighed i det smaa har den højtærede Finansminister udviklet, men naar han er blevet udbasuneret ogsaa som en Heksemester, hvor Talen var om det store, kan jeg ikke give dem Ret, der har besørget dette Arbejde. Det har lydt over Landet: Har vi nogen Sinde haft en Finansminister som den nuværende? Og vi hørte ogsaa i Formiddag, hvorledes det ærede Medlem Hr. Olufson skildrede, at ikke mindre end 107 Mill. Kr. havde den højtærede Finansminister afbetalt paa Statsgælden i de sidste Aar. Ja, det er jo et meget stort Spørgsmaal, om man i Tider som disse, hvor Bæreevnen er i saa høj Grad svigtende, hvor Nationens Indkomster har nærmet sig til Halvering i Sammenligning med, hvad gode Tider har budt paa, kan sige, at Tiden er inde til at foretage store Afdrag og ekstraordinære Afdrag paa Gældsposterne. Ja, man siger nok, at den, der betaler sin Gæld, formerer sit Bo, og det kan man ogsaa sige gælder for Enkeltmand, men jeg mener ikke, det gælder ubetinget i Statshusholdningen, naar denne Gældsbetaling er betinget af, at man skærer saa bred en Rem af Skatteydernes Ryg, at de derigennem væsentligt hemmes i deres Aktionsevne og væsentligt hindres i at fremme Foranstaltninger indenfor Erhvervslivet, som kræver Penge til Raadighed i Erhvervenes Haand, Penge, som gennem den førte Politik har fundet Vej til den højtærede Finansministers slunkne Kasse.

Naar man taler om disse 107 Millioner, hvormed Gælden er formindsket, forekommer det mig, at hvis man vilde give en Fremstilling af dette Spørgsmaal, som virkelig giver Udtryk for det faktiske, maatte man ogsaa tage den anden Side med: den Gældsstiftelse, som i samme Tidsrum er gennemført, og som vi faktisk staar med i Dag. Og hertil hører jo først og fremmest de 85 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister forleden fik Bemyndigelse til at laane, dernæst det meget store Overtræk i Nationalbanken paa 55 Mill. Kr. og Laanet i Girofonden paa 20 Mill. Kr. Det forekommer mig, at naar man ogsaa medtager denne Side af Sagen, kommer den højtærede Finansminister i Restance med cirka et halvt Hundrede Millioner i Forhold til Statsgælden, og saa gaar ogsaa paa dette Punkt noget af Glansen af Sankte Gertrud. Jeg synes derfor, den højtærede Regering og den højtærede Finansminister lige saa godt kunde indrømme det Faktum, som det dog ikke lykkes at camouflere, at der for det Finansaar, som sluttede den 31. Marts, og som denne Tillægsbevillingslov har Tilknytning til, er et ganske betydeligt Underskud.